

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1928 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om ändring i vissa avseenden av lagen den 14 juni 1918 om fattigvården.

I en inom första kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 171, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Stendahl* hemställt, att riksdagen för sin del ville besluta,

att lagen om fattigvården av den 14 juni 1918 måtte så förändras

att understöd icke beviljas arbetsföra arbetslösa med mindre deras villighet att genom eget arbete bidra till sin och de sinas försörjning blivit i tillfyllestgörande grad ådagalagd,

att fattigvårdssamhälle åläggas vidtaga anstalter för och verkställa dylik prövning av arbetsvilligheten och

att det otvetydigt framgår att fattigvård till arbetsföra personer, med undantag av sådan som lämnas efter beslut enligt § 37 mom. 2 fattigvårdslagen, icke må meddelas utan återbetalningsskyldighet.

att statlig och kommunal arbetslöshetshjälp icke må lämnas till personer, som för egen del åtnjuta understöd av fattigvården,

att, under förutsättning av bifall till ovanstående förslag, handläggningen av ärenden rörande kontantunderstöd till arbetslösa lägges under fattigvården, samt

att utredning verkställas i vad mån staten kan vidtaga åtgärder för ett underlättande av kommunernas uppgifter i ovanberörda avseenden.

Såsom motivering för berörda hemställan har anförts följande. De senaste årens erfarenheter hade givit vid handen, att ett rationellt hjälparbete beträffande de arbetslösa försvårats på grund av den dualism och oklarhet, som rådde i fråga om bestämmelserna om arbetslöshetshjälp och gällande fattigvårdslags stadganden. Såväl klara gränslinjer mellan dessa båda hjälpformer som kompletterande bestämmelser i fattigvårdslagen och gällande författningar om arbetslöshetshjälp vore i hög grad önskvärda.

Syftet med förevarande motion synes vara att på visst sätt reglera arbetslöshetshjälpen. Den ledning för bedömandet av motionärens förslag i detta avseende, som kunnat erhållas genom en redogörelse för de faktiska omständigheter, vilka föranlett motionärens yrkanden, lämnas icke i motionen.

Utskottet.

Frågan om åtgärder för bekämpande av arbetslösheten är för närvarande föremål för utredning. Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 9 april 1926 har tillkallats sakkunniga för verkställande av fortsatt utredning och avgivande av förslag angående arbetslöshetsförsäkring och övriga åtgärder till bekämpande av arbetslöshetens verkningar (1926 års arbetslöshets-sakkunniga). Dessa sakkunnigas arbete har beräknats kunna slutföras under nästinstundande månad. Vidare har jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 11 mars 1927 tillkallats särskilda sakkunniga med uppdrag att verkställa viss utredning rörande arbetslöshetens karaktär och orsaker samt medlen för dess bekämpande (arbetslöshetsutredningen). Sistnämnda sakkunniguppdrag beräknas vara slutfört under förra hälften av år 1929.

Då det i motionen berörda synnerligen omfattande och svårlösta spørsmålet alltså i viktiga delar för närvarande är under utredning av särskilt tillkallade sakkunniga, torde det enligt utskottets mening icke vara lämpligt, att riksdagen nu tager ståndpunkt till frågan om åtgärder i den av motionären angivna riktningen.

Utskottet får fördenskull hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 februari 1928.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Westman*, *Linder*, *Österström*, greve *Spens*, *Sigfrid Hansson**, *Sundberg* och *Petrén**;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar, *Öberg*, *Hagman**, *Ödström**, *Johanson* i Hallagården*, *Holmström* i Stockholm, *Wallerius* och *Pettersson* i Hällbacken*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.